

Derde Paaszondag

22-23 april 2023

decaanaat Ieper - Poperinge

Aperitief: Tussen de liefde en de leegte – Stef Bos

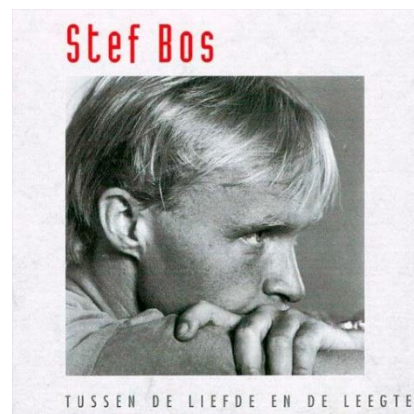
https://www.youtube.com/watch?v=56TV078r_c0

Ik blijf mijn hele leven reizen
Ik volg de wegen van de twijfel
Ik zoek naar wat ik nooit zal vinden
Want ik wil dwars door de dood heen zingen
Ik wil proberen iets te maken
Ik wil niet breken, ik wil niet haten
Maar op zoek naar mooie woorden
Heb ik de liefde vaak verloren

Ik ben altijd onderweg
Ik ben altijd onderweg
Ik leef onrustig en onzeker
Tussen de liefde en de leegte
Ik ben altijd onderweg
Ik ben altijd onderweg
Ik leef onrustig en onzeker
Tussen de liefde en de leegte

Dit is geen leven om te delen
En toch is heel m'n hart van jou
Maar laat me niet teveel beloven
Want ik blijf mijn dromen trouw
En ik wil nog zoveel woorden zingen
Het is een passionele drang
Ik wil alleen
En alleen bij jou zijn
Maar ik vind nooit de balans

Dus ik blijf altijd onderweg
Ik blijf altijd onderweg
Ik reis onrustig en onzeker
Tussen de liefde en de leegte
Ik ben altijd onderweg
Ik blijf altijd onderweg
Ik reis onrustig en onzeker
Tussen de liefde en de leegte

Openingslied: ZJ 406 Kondig het aan

<https://www.youtube.com/watch?v=RX4a2qsWr9o>

Kondig het aan: De Heer is verrezen,
zeg aan de wereld dat Jezus leeft.
Dit is de weg die Hij heeft geweest;
dit is de waarheid die Hij geeft;
dit is het leven voor alle eeuwen!
Alleluia! Christus leeft.

Zing nu een lied van vreugde en vrede,
zing nu een lied van barmhartigheid.
Alle verdriet en pijn zijn geleden,
al wie verdrukt is wordt bevrijd.
Laat aan wie treuren uw blijdschap weten.
Alleluia! Christus leeft.

Leef in uw hart met volle vertrouwen,
Hoop op een toekomst voor iedereen,
Steun voor wie zwak is, troost voor wie rouwen,
Vriendschap en goedheid om u heen.
Liefde volstaat om een wereld op te bouwen.
Alleluia! Christus leeft.

Welkom:

Mogen we zoals elke keer dat we hier samenkomen
zoeken hoe we met elkaar verbonden zijn en samen op weg gaan.
Het Emmaüsverhaal anno 2023, is evengoed als toen
een verhaal van zoeken en klaar zien in een crisis
en wie weet ook net als toen komt er hoop uit een onverwachte hoek.

Ons geloof, ons zoeken, onze pijnen ... leggen we het maar op tafel (hier);
laten we het delen met elkaar.
Mogen we voelen dat de Heer zoals die vreemdeling in het verhaal luistert,
ons nieuwe inzichten geeft en hoop,
met ons meegaat en zich laat kennen,
nieuw, anders, onverwacht.
Jij met je zoekend, verlangend geloof
onderweg tussen 'de liefde en de leegte' (Stef Bos)
weet je welkom en verbonden
in de naam van + de Vader, de Zoon en de H. Geest. Amen.

Gebed om ontferming

God, de leerlingen van Emmaüs
openden hun hart voor het Woord van de Schrift.
Vergeef ons als wij ontgoocheld zijn
en twijfelen aan uw aanwezigheid in onze Kerk en onze wereld.
Heer, ontferm U over ons.

Christus, de leerlingen van Emmaüs
waren gastvrij en herkenden U
bij het breken van het brood.
Vergeef ons als we U niet herkennen in medemensen,
in mensen die het brood delen met elkaar.
Christus, ontferm U over ons.

God, de leerlingen van Emmaüs stonden direct op
om het nieuws in Jeruzalem te gaan vertellen.
Vergeef ons als we niet durven spreken
over onze hoop en ons geloof in uw liefde
en in de verrijzenis van uw Zoon Jezus.
Heer, ontferm U over ons.

Pr.: God, vergeef ons onze kleinmoedigheid
en laat ons echte paasmensen worden,
waarachtige getuigen van uw Blijde Boodschap en uw verrijzenis. Amen.

Of (iets uitgebreider): moment van inkeer

Met een bedrukt gezicht bleven ze staan ...

Zo vaak staan we in het leven met een bedrukt gezicht.
Het leven is een weg met hindernissen.
De ene mens botst er wellicht vroeger tegenaan dan de ander
of méér dan de ander:
faillissement, ziekte, lijden, ontrouw, verlies, illusies, depressie,
ouderdom, de dood, zoveel vormen van leed.
Wij hadden nochtans gehoopt zegden de leerlingen van Emmaüs,
en zeggen ook wij ...

**Heer, ga met ons mee,
Heer, ontferm U over ons.**

De leerlingen spraken over alles wat was voorgevallen ...

Leeft in jouw hart ook die hunker
om het eens allemaal eruit te gooien: je lukken en mislukken,
je vallen en weer opstaan ... ?
Al sprekende word je mens: mensen bij wie je je thuis
kan voelen, kan spreken over kleine kanten en kwetsuren ...

**Christus, wees jij die luisterende;
Christus ontferm U over ons.**

en wij hadden zo gehoopt dat Hij Israël zou verlossen ...

Een dood punt in het leven, in mijn leven, in jouw leven.
Bedrogen in mijn verwachting, ontgoocheld in mijn dromen.
De weg gaan van de donkere nacht zonder geloof
in een nieuwe morgen.
Ontgoocheling en pijn, ze horen nu eenmaal bij het leven.
Leven is ebbe en vloed, nacht en dag, duisternis en licht ...

**Blijf bij ons Heer, als het avond is ...
Heer, ontferm U over ons.**

Eer aan God

Met God willen wij samen zijn,
in zijn dienst willen wij leven,
zijn Woord willen wij spreken,
zijn wil vervullen,
zijn naam aanroepen.

Allen zullen erkennen, God,
dat U voor ons vrede bent,
recht doet en vreugde brengt,

zorgt en heelt, omdat in U alle heil is.

De aarde geeft haar grondstoffen,
mensen produceren goederen,
maar uw zegen, God,
begeleidt onze handen.

Allen moeten het horen, God,
en beseffen dat U zorg draagt voor de mens. Amen.

Openingsgebed

God, U die ons zegent en behoedt overal waar wij gaan,
ontsluit ook voor ons de Schriften.

Doe ons hart branden van liefde voor Jezus, uw Zoon,
die voor ons is: de Reisgenoot én Weg ten leven
voor tijd en eeuwigheid. Amen.

Eerste lezing: Uit de Handelingen van de apostelen (Hand. 2, 14. 22-28)

14 Op de dag van Pinksteren trad Petrus met de elf naar voren,
verhief zijn stem en sprak hen als volgt toe:

`Joden, inwoners van Jeruzalem, dit moet u allen weten,
luister aandachtig naar mijn woorden!

22 Jezus de Nazoreeër is u van Godswege aangewezen
door machtige daden, wonderen en tekenen,
die God door Hem in uw midden heeft verricht, zoals u zelf weet.

23 Volgens Gods vastgestelde plan en met zijn voorkennis
is Hij uitgeleverd en hebt u Hem door de hand van wetteloze mensen
aan het kruis geslagen en omgebracht.

24 Maar God heeft Hem laten opstaan
door een eind te maken aan de weeën van de dood,
want het was onmogelijk dat Hij door de dood werd vastgehouden.

25 David zegt immers over Hem:
Steeds hield ik mij de Heer voor ogen,
want Hij staat mij terzijde opdat ik niet zou wankelen.

26 Daarom verheugde zich mijn hart en jubelde mijn tong,

ja, ook mijn lichaam zal op die verwachting een huis bouwen,
27 want U zult mijn leven niet overlaten aan het dodenrijk
en U zult uw heilige geen bederf laten zien.

28 U hebt mij wegen ten leven gewezen
en U zult mij overstelpen met vreugde in uw nabijheid.

Antwoordpsalm: Ps. 16 (15) 1-2a en 5, 7-8, 9-10.11

refrein: Wijs ons Heer, de weg van het leven. Alleluia

Behoed mij, God, tot U neem ik mijn toevlucht;
Gij zijt mijn Heer, ik erken het,
ik vind geen geluk buiten U.

De Heer is mijn erfdeel, de dronk uit de beker,
Hij heeft mijn lot in zijn hand.

Ik dank de Heer die mij altijd geleid heeft,
Hij spreekt ook des nachts in mijn hart.

Steeds houd ik mijn ogen gericht op de Heer,
ik val niet want Hij staat naast mij.

Daarom ben ik vrolijk en blij van geest,
daarom kan ik rustig gaan slapen.

Mijn ziel laat Gij niet aan het dodenrijk over,
Gij levert uw dienaar niet uit aan het graf.

Gij zult mij de weg van het leven wijzen
om heel mijn vreugde te vinden bij U,
bestendig geluk aan uw zijde.

Tweede lezing: Uit de eerste Petrusbrief (1 Petrus 1, 17-21)

Dierbaren,

17 Degene die u als Vader aanroept,
is ook de onpartijdige rechter over al onze daden;
heb daarom ontzag voor Hem,
zolang u hier in ballingschap leeft.

18 U weet dat u niet door vergankelijke dingen, zoals goud en zilver,
bent verlost uit het zinloze bestaan
dat u van uw vaders hebt geërfd.

19 U bent verlost door het kostbaar bloed van Christus,
het lam zonder vlek of gebrek,

20 dat uitverkoren was vóór de grondlegging van de wereld,
maar pas op het einde van de tijden is verschenen,
omwille van u.

21 Door Hem gelooft u in God,
die Hem uit de doden heeft opgewekt
en Hem de heerlijkheid gegeven heeft;
daarom is uw geloof in God tevens hoop op God.

Tussenzang: Christus is verrezen (ZJ 405)

<https://www.youtube.com/watch?v=7Ai3KhFuDcQ>

Christus is verrezen.

Naar 't water van het leven
gaat uit, uw Herder tegemoet,
ziet en smaakt zijn overvloed. Alleluia.
Christus is verrezen, alleluia, alleluia.

Herder van de schapen,
noem ons bij onze namen!
Uw kudde heeft uw stem gehoord:
roep ons samen rond uw woord. Alleluia.
Christus is verrezen, alleluia, alleluia.

Gij die vreest en twijfelt,
herkent uw Heer en Heiland
die in de avond breekt het brood,
en voor u de Schrift ontsloot. Alleluia.
Christus is verrezen, alleluia, alleluia.

Evangelie: (Lc. 24, 13-35)

Uit het heilig evangelie van onze heer Jezus Christus volgens Lucas.

13 Twee van de leerlingen waren op weg naar het dorp Emmaüs,
dat zestig stadiën van Jeruzalem ligt.

14 Ze spraken met elkaar over alles wat voorgevallen was.

15 Terwijl ze met elkaar in discussie waren,
voegde Jezus zelf zich bij hen en liep met hen mee.

16 Maar hun ogen waren niet bij machte Hem te herkennen.

17 Hij sprak tot hen:

‘Waarover lopen jullie zo druk met elkaar te praten?’

Met sombere gezichten bleven ze staan.

18 Een van hen, die Kleopas heette, gaf Hem ten antwoord:

‘Bent U dan de enige inwoner van Jeruzalem
die niet weet wat daar de afgelopen dagen is gebeurd?’

19 ‘Wat dan?’ vroeg Hij.

Ze zeiden Hem:

‘Wat er gebeurd is met Jezus van Nazareth.

Hij was een profeet,

mchtig in woord en daad in de ogen van God en van heel het volk.

20 Onze hogepriesters en leiders hebben Hem overgeleverd

om Hem ter dood te laten veroordelen,

en ze hebben Hem zelfs gekruisigd.

21 En wij hadden zo gehoopt dat Hij het was die Israël zou verlossen,
maar inmiddels is het al de derde dag sinds dat gebeurd is.

22 Wel hebben enkele vrouwen uit onze kring ons versteld doen staan.

Die waren vanmorgen vroeg naar het graf gegaan

23 en toen ze zijn lichaam daar niet aantroffen,

kwamen ze terug met het verhaal

dat ze ook nog een verschijning hadden gehad van engelen

die zeiden dat Hij leeft.

24 Een paar van ons zijn toen naar het graf gegaan

en het bleek zo te zijn als de vrouwen gezegd hadden, maar Hem hebben ze niet gezien.’

25 Toen zei Hij tot hen:

‘Wat zijn jullie toch onverstandig en traag van begrip
als het gaat om het geloof in alles wat de profeten hebben gezegd!

26 Moest de Messias niet zo lijden en dan zijn heerlijkheid binnengaan?’

27 En Hij legde hun uit

wat in heel de Schrift op Hemzelf betrekking had,

te beginnen bij Mozes en alle Profeten.

28 Toen ze bij het dorp kwamen waar ze moesten zijn,

deed Hij alsof Hij verder wilde gaan.

29 Maar met aandrang vroegen ze:

‘Blijf bij ons, want het is bijna avond en de dag loopt al ten
einde.’ Toen ging Hij mee naar binnen om bij hen te blijven.

30 Eenmaal met hen aan tafel nam Hij het brood,
sprak de zegen uit, brak het en gaf het hun.

31 Nu gingen hun de ogen open en ze herkenden

Hem, maar meteen was Hij uit hun gezicht verdwenen.

32 Ze zeiden tegen elkaar:

‘Was het niet hartverwarmend zoals Hij onderweg met ons
sprak en de Schriften voor ons opende?’

33 Meteen stonden ze van tafel op en gingen terug naar Jeruzalem;
daar vonden ze de elf en hun metgezellen bijeen.

34 Die zeiden:

‘Waarachtig, de Heer is opgewekt, aan Simon is Hij verschenen.’

35 Toen vertelden zij wat er onderweg was gebeurd

en hoe ze Hem hadden herkend bij het breken van het brood.

Overweging(en)

Het gaat niet goed met onze Kerk, dat weten we allemaal. Misschien omdat veel kerkgangers lijken op de Emmaüsgangers die na de dood van Jezus Jeruzalem verlieten. Ze keren de Kerk de rug toe. Ze laten de deur achter het verleden van hun kerkpraktijk en misschien ook hun geloof dichtvallen en gaan de weg op naar hun Emmaüs. Er kunnen verschillende redenen zijn waarom mensen de deur van de Kerk achter zich dichttrekken (of zelfs dichtslaan). Ontgoocheling, omdat ze in de Kerk niet vinden wat ze verwachten, geen antwoord op de vragen die hen bekommeren of omdat het net zoals bij die leerlingen in hun leven helemaal anders uitdraait dan ze verwachten en ze moeite hebben met een God die lijkt te laten begaan. Ik denk aan het gesprek dat ik had met iemand die zo verschrikkelijk kwaad en opstandig was tegenover God bij de zoveelste tegenslag in zijn leven. En dan heb je natuurlijk ook mensen die afhaken omdat ze dingen hebben gehoord of zien gebeuren die hen gekwetst hebben. Teleurstelling in mensen van de kerk bijvoorbeeld. Bij sommigen heeft het iets met onverschilligheid te maken. Misschien zijn er die hun geloof hebben verloren gaandeweg. Sommigen vallen onderweg in de handen van rovers: militante, antiklerikale atheïsten die het gemunt hebben op het geloof en het vertrouwen dat nog in hen leeft.

Weet u, het is druk op de weg tussen Jeruzalem en Emmaüs. Niet alleen in de richting van de uittocht uit Jeruzalem, ik bedoel dus uit de Kerk. Ook in de omgekeerde richting lopen er mensen, op de terugtocht. Die richting zijn de Emmaüsgangers ingeslagen, nadat de vreemde man die ze tegenkwamen hun de ogen had geopend en zij hem hadden herkend toen hij op het avondmaal het brood brak en met hen deelde. Ze zijn haastig teruggekeerd om in Jeruzalem het blijde nieuws te melden.

Misschien lopen er nu kerkgangers terug die op de weg van hun uittocht een barmhartige Samaritaan ontmoet hebben, iemand die hun kwetsuren heeft verzorgd en geheeld. Er lopen mensen terug die in hun Emmaüs het gemis van bevredigende antwoorden hebben gevoeld op de vragen naar de zin van hun leven en die er gevonden hebben door de Bijbel ter hand te nemen. Mensen die weer geloof, vertrouwen en moed hebben gekregen dankzij iemand in wie ze Gods liefde hebben herkend. Mensen die getroffen zijn door de ellende van anderen, die er iets willen aan doen en raar maar waar kracht en steun putten uit het geloof.

Als we dit alles bedenken en de beeldspraak volgen, komen we vanzelf bij de vraag waar wij ergens lopen op de weg tussen Jeruzalem en Emmaüs. Is het op de weg van de uittocht, omdat we kerkmoe aan het worden zijn, omdat we te weinig herkennen van ons oude vertrouwde geloof, of omgekeerd, te weinig van de vernieuwingen die we zouden wensen? Nee toch! Het antwoord zou moeten blijven zijn: neen, we geven het niet op! We blijven naar Jeruzalem komen, ik bedoel dus de Kerk, en we blijven er voor gaan met moed en volharding en met verbeeldingskracht. We spreken en discussiëren onderweg met vrienden en bekenden over de Kerk en over Jezus die ons blijft inspireren. We houden vast aan het geloof dat de Heer aanwezig is waar mensen in zijn naam samen het brood breken en met elkaar delen.

Het verhaal van de Emmaüsgangers is een reisverhaal én een ontmoetingsverhaal. We kunnen het lezen als een verhaal van onze reis door het leven, een weg waarop twijfel en teleurstelling soms de bovenhand krijgen op de zekerheden van het geloof, maar ook als een weg van nieuw leven, telkens opnieuw beginnen, opnieuw gewonnen geloof en vertrouwen vanuit ontmoetingen en gemeenschap vormen met mensen. Het verhaal toont aan dat we op geloofs- en ook andere vlakken altijd onderweg zijn tussen de liefde en de leegte zoals Stef Bos het in één van zijn liederen zo mooi zegt, zwervers dus, nooit thuis. Maar wel mensen die gemeenschap vormen, het verhaal pleit duidelijk om de Eucharistie als gemeenschapsvormend en ontmoetingsmoment te zien, te beleven en te bewaren. Mochten wij toch dikwijls dan het gevoel krijgen: 'brandde ons hart niet'.

Miguel Dehondt

Emmaüs

Ze waren (nochtans) met zijn tweeën,
maar ze voelden zich alleen.
Ze hadden een shock meegemaakt,
hun dromen en verwachtingen,
scherven die ze niet konden lijmen.
Ze stapten in het duister,
geslagen, depressief,
opgesloten in hun innerlijke wereld:
een hoofd vol vragen
en een hart vol droefheid,
ontgoocheling, woede.

Toen voegde een Derde
zich bij hen,
Hij luisterde.
Zij stortten hun hart uit.
Er was contact,
Ze vroegen Hem om nabijheid.
Zij boden Hem hun huis aan en zichzelf.
Hij liet hen niet in de steek,
Hij raakte hun hoofd en hun hart,
de kern van hun wezen.
Ze kregen het er warm van.

Vuur,
dynamisme,
doorstraalde hen.
Ze gaven het verder,
ze zagen weer perspectief.
Ze werden weer heel.
Ontelbare keren
in het leven
ga je van Jeruzalem
naar Emmaüs en
hopelijk gaat Hij
telkens
in mensen
met je mee. (Mia Verbanck)

Hij heeft niets gezegd,
heeft alleen geluisterd,
urenlang tot hun verhaal ten einde was.
Alles mochten ze aan Hem kwijt:
hun opgekropte verdriet,
hun ontgoocheling,
hun gekwetst vertrouwen.
Hun ontredding was groot,
waardoor ze Jezus niet herkenden.
Maar ze voelden wel aan dat ze aan "die Vreemdeling"
hun leven konden vertellen.
Hij heeft geluisterd naar hun verhaal...
Zo luistert Hij naar elk verhaal,
naar het verhaal van jou en mij.

Woorden van geloof

Ik geloof in God,
Schepper van hemel en aarde.

Ik geloof ook dat God zijn schepping
aan ons, mensen, heeft toevertrouwd
opdat wij zijn werk zouden voortzetten
en deze aarde voor alle mensen
bewoonbaar zouden maken.

Ik geloof in Jezus Christus,
de Verlosser van de wereld.

Ik geloof dat wij uitgenodigd worden
om mee te werken aan de bevrijding van de mens,
aan de opbouw van een betere wereld,
door ons in te zetten
voor meer levenskansen voor iedereen
en om Christus' werk verder te zetten.

Ik geloof in de Heilige Geest
die de mensen tot eenheid wil brengen
in één grote gemeenschap.

Ik geloof ook dat ik persoonlijk word aangesproken
om aan deze gemeenschap mee te werken,
samen met alle mensen van goede wil. Amen.

Voorbeden

Blijf bij ons, Heer als het avond wordt en het leven donker lijkt:
breng licht in ons bestaan... Laat ons bidden.

Blijf bij ons, Heer, als we wanhopen en bij de pakken blijven neerzitten:
doe ons opstaan... Laat ons bidden.

Blijf bij ons Heer als de twijfel groter is dan ons geloof:
zet ons op het goede spoor... Laat ons bidden.

Blijf bij ons, Heer, als we samen ons geloof delen:
dat ons de ogen opengaan...
Laat ons bidden.

Lied: Op mijn levenslange reizen - Huub Oosterhuis

<https://www.youtube.com/watch?v=HSPrhXKyKq4>

Op mijn levenslange reizen
Twijfel, donker achtervolgt mij
Liefde, blind, holt voor mij uit
Zing ik steeds op andere wijzen
Over wie ik niet kan spreken zing ik:
'Ooit mijn hart te breken,
Ooit mijn hart voor jou te breken '.

Opgereisd, pas halverwege,
Met een keel kapot gezongen,
Met een hart voor wie gebroken
Kruip in onder dorenstruiken,
Druk mijn ogen in de aarde,
Smeek dat nu het eind zal komen,
Smeek de dood dat hij zal komen.

Hhhmmm... Spoorloos trok voorbij de twijfel, waar ik lag.
De liefde keerde,
Zag mij, bracht mij drank en spijs,
deed mij opstaan uit de dood.
Nog een leven zal ik reizen.
Nooit meer zonder reisgenoot.

Gebed over de gaven

God, onze Heer,
neem deze gaven aan
en wees onze Gastheer
die in Woord en in Brood en Beker
in ons midden wil aanwezig zijn.
Vervul ons van uw Geest, uw Levensadem,
opdat wij U zouden uitdragen en uitdelen
aan allen die in deze wereld onderweg zijn. Amen.

Groot Dankgebed

Wij danken U, heilige en sterke God.
U draagt de wereld in uw hand
en U waakt over alle mensen.
U brengt ons bijeen in deze gemeenschap
om uw Woord te horen en met toegewijd geloof
te treden in het spoor van uw Zoon.
Hij is de Weg die leidt naar U,
Hij is de Waarheid,
geen andere waarheid maakt ons vrij.
Hij is het Leven dat ons van vreugde vervult.
Wij danken U voor de liefde
die U ons toedraagt in Jezus Christus.
Wij voegen onze stem bij het gezang der engelen
en prijzen uw heerlijkheid: **Heilig, heilig, ...**

Hemelse Vader,
met eerbied noemen wij uw naam.
Altijd bent U met ons op weg
en dichter dan wij durven dromen, bent U bij ons
wanneer uw Zoon ons samenbrengt rond deze tafel
waar wij uw liefde vieren met brood en beker.

Zoals eens op de weg naar Emmaüs
ontsluit Hij nu voor ons de Schrift
en wij herkennen Hem bij het breken van het Brood.

Daarom bidden wij, barmhartige God:
beadem met uw Geest dit brood en deze wijn,
zodat Jezus Christus in ons midden komt

met de gaven van zijn lichaam en zijn bloed.

INSTELLINGSVERHAAL

Verkondigen wij het mysterie van ons geloof:
Heer Jezus, wij verkondigen uw dood
en wij belijden tot Gij wederkeert, dat Gij verrezen zijt.

Oneindig goede Vader,
wij vieren de gedachtenis van onze verzoening
en wij verkondigen de liefde die U ons betoont.
Uw Zoon is door het lijden en de dood gegaan,
en, tot nieuw leven opgewekt,
is Hij ingetreden in uw heerlijkheid.
Zie met genegenheid neer op dit offer
en herken erin uw eigen Zoon die zijn leven heeft gegeven
en zijn bloed vergoten opdat voor alle zoekers
de weg naar U, Vader, geopend en begaanbaar zij.

Barmhartige God,
laat de Geest van Jezus in ons wonen
en vervul ons met uw liefde.
Sterk ons door de gaven van zijn Lichaam en zijn Bloed
en maak nieuwe mensen van ons opdat wij op Jezus zouden lijken.

Bescherm onze paus en onze bisschop,
leer alle gelovigen van uw Kerk
de tekenen van deze tijd verstaan
en maak hen trouw in de beleving van uw evangelie.

Maak ons herbergzaam van hart
voor alle mensen rondom ons;
dat wij, delend in hun vragen en hun pijn,
in hun vreugden en hun hoop,
hen de weg tonen die naar uw liefde leidt.

Erbarm U, Vader, over onze broeders en zusters
die in de vrede van Christus naar U zijn teruggekeerd,
en over alle gestorvenen
waarvan U alleen het geloof hebt gekend.
Breng hen tot het licht van de verrijzenis.

En als ook onze weg ten einde loopt,
neem ons dan op in uw huis, waar plaats is voor velen.
Schenk ons de vervulling van onze levenslange hoop:
overvloedig leven in uw heerlijkheid.

Laat ons toe in de gemeenschap van de heiligen;
dat wij met Maria, de Maagd en Moeder Gods,
met uw apostelen en martelaren,
en al de anderen die U genegen zijn,
dankbaar uw naam aanbidden
en U prijzen door Jezus Christus, onze Heer.

Door Hem en met Hem en in Hem zal uw naam geprezen zijn,
Heer, onze God, barmhartige Vader,
in de eenheid van de Heilige Geest,
hier en nu en tot in eeuwigheid. Amen.

Onze Vader

Vader God, Gij houdt van ons en van alle mensen.
Wij mogen uw kinderen zijn en 'Vader' tot U zeggen.
Daarom willen wij nu samen tot U bidden: **Onze Vader ...**

Eeuwige God,
U kent ons geloof en onze twijfels,
onze goede wil en ons falen.
Richt ons op, voorgoed, en keer ons tot leven.
Dan zullen wij hoopvol kunnen uitzien
naar de komst van Jezus Messias, uw Zoon.
Want van U is het Koninkrijk ...

Vredeswens

Bemoedig ons met uw Woord, Heer.
Blijf tot ons spreken in de dagen die komen.
Wees ons nabij met uw genade
opdat wij rechte wegen gaan,
wegen van gerechtigheid en vrede.
De vrede van de Heer zij altijd met U.

Lam Gods

Communie

Lied: ZJ 540 Heer, onze Heer, hoe zijt Gij aanwezig

- ➔ **nieuwe versie:** <https://www.youtube.com/watch?v=2BoBBB7-oNo>
- ➔ <https://www.youtube.com/watch?v=b8ZCIuVUYBw>

Heer onze Heer, hoe zijt Gij aanwezig
en hoe onzegbaar ons nabij.
Gij zijt gestadig met ons bezig,
onder uw vleugels rusten wij.

Gij zijt niet ver van wie u aanbidden,
niet hoog en breed van ons vandaan...
Gij zijt zo mens'lijk in ons midden,
dat Gij dit lied wel zult verstaan.

Gij zijt onzichtbaar voor onze ogen
en niemand heeft u ooit gezien.
Maar wij vermoeden en geloven
dat Gij ons draagt, dat Gij ons dient.

Gij zijt in alles diep verscholen
in al wat leeft en zich ontvouwt.
Maar in de mensen wilt Gij wonen,
met hart en ziel aan ons getrouwd.

Heer, onze Heer, hoe zijt Gij aanwezig
waar ook ter wereld mensen zijn.
Blijf zo genadig met ons bezig
tot wij in U volkomen zijn.

Slotgebed

God, liefdevolle Vader,
blijf bij ons als het avond wordt,
als twijfel ons onzeker maakt
en gevoelens van onmacht ons verlammen.
Wijs ons dan op Jezus, uw Zoon,
die nooit mensen in de steek liet,
maar hen optrok uit hun miserie en kleine kanten.
Na hun verraad heeft Hij hen niet vervloekt,
maar is hen terug tegemoet getreden
om hen een hart onder de riem te steken.
Kom ook ons kleinmoedig geloof nabij met uw oneindig geduld
en uw warme liefde,
vandaag en alle dagen. Amen.

Zegen en zending

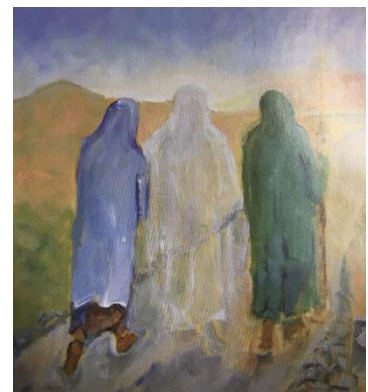
De twee keerden onmiddellijk naar Jeruzalem terug
en vertelden aan de elf wat er onderweg was gebeurd
en hoe Hij door hen herkend werd aan het breken van het brood.
Op weg naar huis kunnen ook wij het hopelijk niet laten
elkaar aan te stoten en te vertellen
dat ons hart brandde toen Hij hier tot ons sprak
en hoe wij Hem herkenden in het breken van het Brood.
Zijn zegen moge ons vergezellen:
in de naam van + de Vader, de Zoon en de H. Geest. Amen.

Dessertje:

Wij boden dan het avondbrood den vreemden man,
die langs de baan met ons was meegegaan.
En wijl hij 't zegenend de ogen sloot, gebeurde het:
Zijn aangezicht verklaarde in een hemels licht waarin hij plotseling verdween...
Dit was het wonder. Wij stonden weer alleen,
doch vouwden blij onz' handen.
Het was alsof Hij door ons heen verdween en 't licht in ons is blijven branden.
Blijf zo in ons, o Heer, de zon gaat onder!

(Felix Timmermans)

Als je morgen naar 'Emmaüs' moet,
en onderweg komen er vragen in je hart
en twijfels in je geest
en zinkt de moed in je schoenen.
Zie toe wie met je meegaat op de weg...
Het zal een mens zijn, die eerst vreemd voor je is.
Misschien luistert hij, en maakt veel voor je duidelijk.
Zijn stem zal warm zijn, en vol begrip,
zijn hand vast en zacht,
en wanneer je hem uitnodigt om binnen te komen
-het zal valavond zijn-
zie toe hoe hij met je het brood breekt.
Het kan de Heer zijn, heel duidelijk,
en daarna maar weer gewoon de mens
die de weg met je gaat.

(Carlos Desoete)